

***Свекървата дойде да ме иска, аз не исках и той ме открадна
Анка, р. 1966***

Казвам се Анка. На 42 години съм и съм родена 1966 година в град Септември. Израснах в бедно семейство с четири сестри и един брат. Баща ми работеше в Комунално стопанство и оттам се пенсионира. а майка ми не работеше-беше глухоняма и почина 1981 година.

Учих в СОУ „Христо Смирненски“- град Септември до 7 клас и работих при драгомани, от малка, та досега - все няма да ми стигне работа, докато съм жива. Не ми се учеше, търсеха ме от училище, но на мен ми се работеше, че не стигаха парите. Работех при драгомани - по полето копаехме тютюн, царевица, белехме царевица. После се ожених -свекървата дойде да ме иска, аз не исках и той ме открадна. Ядовете ми започнаха - пиеше, не му се ходеше на работа. Ходих си у нашите, идваше да ме забира и така - цигания. Родиха се децата - мъжът ми ме биеше и често си ходех у нашите. Затова сега не ми издържат нервите, като се сецам.

Отначало живеехме при свекървата - направихме една стая и салон, но щеше да мине улица и си купихме двор. Теглихме от банката 12 хиляди с плана за къщата и още 500 лева /директорката Етова ми беше поръчител/ и от тогава досега все тегля заеми. През 1986 година започнах работа в СОУ „Христо Смирненски“ и 23 години съм на работа тук. Децата ми бяха малки, идваха в училище да ги кърмя /кърмех и трите до 2 години и 4 месеца/. Млякото беше кът - даваха само по две бурканчета. Каквото хапнех се превръщаше в мляко, сега майките не искат да кърмят децата си. Омъжих се на 15 години, на 17 родих момичетата си, имам и двама сина. Сега съм на 42 години - имам трима внука. На 38 години бях баба. И на трите ми деца съм направила годежи и сватби. Мъжът ми е безработен, работи, ако го

извикат някъде да помага, да зида, да маже, бере шипки, събира вторични суровини. В момента живеем в къщата три семейства с осем човека.